

РЕШЕНИЕ

№ 38743

гр. София, 21.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 21.10.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **9987**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. (ЗУБ) във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на К. А. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., подадена чрез адв. И., съдебен адрес: [Решение № 70-ОК/27.08.2025 г., издадено от Интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците пр на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната до производство за предоставяне на международна за 16095 от 11.08.2025 г. на ДАБ при МС. В жалбата се твърди, че атакуваното решение е незаконос административнопроизводствените правила и неправилно приложение на закона. Жалбоподателят счита фактите от значение за спора и необосновано не е възприел фактите, относими към личното му положение и съображения, че са налице нови обстоятелства относно личното му положение и държавата му на произход решение.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът Интервюиращ орган при ДАБ при МС, чрез процесуалния си представител по пълномощие законосъобразност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите следното:

Настоящото административно производство е образувано по молба за предоставяне на международна закрила. Посочената молба е преценена като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, доколкото пр предоставяне на международна закрила на оспорвания е приключило с влязло в законна сила решение и оспорвания е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

К. А. М., гражданин на С. за първи път е поискал международна закрила с молба с вх. № ОК-13-1735/05

център - [населено място] (РПЦ - С.) до Председателя на ДАБ при МС. С Решение № 12081/20.11.2024 г. на отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. Решението е обжалвано и с Решение № 308/2025 г. по описа на Административен съд София - град, оставено в сила с окончателно Решение № 4190/2025 г. по описа на Върховен административен съд, жалбата на К. А. М. срещу Решение № 12081/2024 г. е отхвърлена като неоснователна.

В последващата си молба чужденецът е посочил, че, независимо, че войната в родината му е приключила, страната му продължават и това е ноторно известно, в С. е започнала тежка гражданска война. Твърди, че в С. упражнявано насилие и е имал проблеми и с етническата и с религиозната си принадлежност. Заявява, че в С. майка си и баща си, бил разрушен, водопроводът и електрическата инсталация пострадали, а стените били пукнати. С. е под контрола на сирийските бунтовници и на ислямските милиции от групата на „Х. Т. ал-Ш.“, което при завръщането в родината му по произход. Посочва, че каквото е казал изначално, не е достоверно, тъй като не е всичко, което каже, ще се използва срещу него и затова е предпочел да премълчи доста факти. Бил принуден в С. в обстановка, гонения, преследвания, репресии и дискриминация. Също така посочва, че, завръщайки се в С. опасност това да продължи. Твърди, че в условията на гражданска война в момента безогледното насилие в С. безспорно установен именно поради въоръжения международен и вътрешен конфликт, което следвало да се представят доказателства за това. Заявява, че самият факт, че вътрешните конфликти в страната му на произход при завръщането му.

След анализ на установените в административното производство факти и обстоятелства с обжалваното Решение № 12081/2024 г. 70-ОК/27.08.2025 г. Интервюиращият орган при ДАБ при МС е приел, че молба с рег. № 16095 от 11.08.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила. За да постанови решението, органът е приел, че молбата е от съществено значение за личното положение на оспорващия или относно държавата му на произход.

Като се е позовал на информацията в Справка с вх. № МД-02-373/03.07.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ орган е приел, че актуалната ситуация в държавата на произход на молителя не предполага наличието на реален риск за посегателства. Молбата на К. А. М. до производство за предоставяне на международна закрила, поради което е заключил, че молбата е от съществено значение за личната му бежанска история, обосноваващи риск за живот и здраве. Допускането на неговата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. И в Справка с вх. № МД-02-373/03.07.2025 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, произход е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво за сигурност на населението, съществуващи в С., където е живял сирийският гражданин, като същевременно би могъл да се ползва спокойно от законите на някои части на територията на С. положението е нестабилно и напрегнато, с оглед установените започнали в С. и функциониране на обществените услуги и липсата на информация за съществено влошаване във външната страна е формулиран извод, че не са налице данни в С. да съществува реален риск сирийският гражданин за посегателства.

В хода на съдебното производство от страна на ответника са представени актуални справки за положението в С. № МД-02-528/30.09.2025 г. и с вх. № МД-02-556/13.10.2025 г.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годин за оспорване административен акт, подлежащ на обжалване, която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за обжалване. Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на основанията, визирани в разпоредбата на чл.146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, който е законосъобразен, по критериите, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК. При преценката съдът е компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалнопроцесуалните изисквания на закона.

Обжалваният административен акт е издаден в производство по реда на глава шеста, раздел III „Процедура за предоставяне на международна закрила“. Няма спор между страните, че процесната молба представлява по

разпоредба на параграф 1, т. 6 от ДР на ЗУБ (при наличие на влязло в сила решение, с което е приета международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила). Според легалната дефиниция на „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът не е получил от друга държава, отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България. Решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Легално определение на понятието „последваща молба“ от Директива 2013/32/ЕС, според която „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, а след това е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1. Не е предмет на оспорване молба за закрила, във връзка с която е образувано настоящото производство, е последваща по смисъла на чл. 76а от ЗУБ преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила. Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ предвижда, че подадена последваща молба за международна закрила от чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ в срок до 14 работни дни след подаването на молбата за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от кандидата, взема решение, с което: допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила; отказва последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила (т. 2). Предназначението на молбата за международна закрила по ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила, подадена съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, изискваща подадена такава молба за международна закрила, в която чужденецът представя нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, да бъде разглеждана. III. Това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на международна закрила. Разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. С разпоредбата на чл. 40 – чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС, транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 – чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС от държавите - членки не се изисква да разглеждат дали кандидатът за международна закрила е подавал молба за международна закрила, когато молбата се счита за недопустима съгласно същия член. Съгласно разпоредбата на чл. 33, § 2, б. „г“ от Директива 2011/95/ЕС, молба за международна закрила е недопустима, ако не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, които са свързани с разглеждането на молбата за международна закрила. По силата на чл. 33, § 2, б. „г“ от Директива 2011/95/ЕС, молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба кандидатът представя нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на молбата за международна закрила. По силата на чл. 33, § 2, б. „г“ от Директива 2011/95/ЕС, молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба кандидатът представя нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на молбата за международна закрила. Ако в предварителното разглеждане кандидатът представя нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността молбата за международна закрила да бъде предоставена, молбата за международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава (чл. 40, § 3 от Директива 2013/32/ЕС).

Съдът счита, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - Интервюиращият орган. Председателят на ДАБ по реда на чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ изрично със Заповед № РД05-303 от 13.04.2022 г. да извършва действията, предвидени в ЗУБ. Спазени са изискванията на чл. 59 от АПК за форма. Решението съдържа задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му - чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ. Съдът не констатира допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществени, които да ограничават правото на защита на кандидата. Предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от ЗОА. На жалбоподателя са дадени указания относно реда за подаване на молбата за международна закрила. Следва да се отбележи, че чл. 10, параграф 1, б. „а“ от Директива 2005/85/ЕО на Съвета на министрите на ЕС относно нормите относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки. Съгласно чл. 10, параграф 1, б. „а“ от Директива 2005/85/ЕО на Съвета на министрите на ЕС, молба за убежище преди разглеждането на тяхната молба за убежище трябва да бъдат информирани относно процедурата за предоставяне на убежище и задълженията им по време на процедурата, както и относно последствията, които могат да произтекат от неспазването на процедурата. Съдът счита, че те разбират. Те се информират относно процедурата за предоставяне на убежище, която разполагат за изпълнението на своето задължение да предоставят документите, които са посочени в чл. 10, параграф 1, б. „а“ от Директива 2005/85/ЕО на Съвета на министрите на ЕС.

информация им се предава в срок, за да е възможно те да упражнят правата си, които са гарантирани от задълженията си по чл. 11. Следва да се отбележи, че законът не предвижда задължение за органите на търсещо закрила лице да му указват, че трябва да представи нови писмени доказателства и да изложи новата информация, че в случая административният орган не е нарушил чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, а това се следва и от характера на молбата. Законот е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението - 14 работни дни, което е преключивен и ако интервюиращият орган в този срок не вземе решение по реда на чл. 76б, ал. 1, т. 1 от ЗЗД, то е допустима до производството за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган именно не е взел решение по подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което отказва производството по предоставяне на международна закрила. Решението е издадено в срока по чл. 76б, ал. 1 от ЗЗД. Разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ, както бе посочено и по-горе, дава възможност за преценка, предвид чл. 13 от ЗЗД, за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство за закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение. Преценката за наличието на основание по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ е предоставена на съответния компетентен орган. Посочените обстоятелства са нови, дали са такива от съществено значение за личното положение на молителя, е държавата му по произход е в правомощията на административния орган. От тълкуването на тези разпоредби следва, че уважаване на последващата молба за международна закрила е чужденецът да се позове на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата по произход. Тези нови обстоятелства следва да са такива, които относими доказателства, каквито по преписката липсват. Следва да се посочи, че в процесния случай нито С. нито Х. В конкретния случай с подадената последваща молба Х. А. Ш. заявява, че иска да му бъде предоставено убежище, новонастъпили обстоятелства, но не излага по същество такива, свързани с личното му положение. Независимо от заплахите и върху него е упражнено насилие, които не е заявил в предходното производство от страх, конкретните обстоятелства не се представят никакви доказателства. В молбата си оспорващият заявява обстоятелства, свързани само с политическо преследване, декларира, че в С. е налице безогледно насилие, започнала е тежка гражданска война, достъпът до здравеопазване е недостъпен, няма никакви условия за нормален живот, безредиците и убийствата по улиците продължават, сирийските бунтовници и на ислямските милиции от групата „Х. Т. аш-Ш.“, бившо подразделение на „Ал Кайда“, са застрашен.

Съдът намира за правилен с оглед установените в производството обстоятелства изводът на административния орган за нови обстоятелства, които биха могли да бъдат от съществено значение за личното му положение или от съществено значение за личното му положение. Интервюиращият орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, не е установил никакви нови доказателства от съществено значение за личното положение на молителя в страната му на произход, че да е било промяна в неговото лично положение, основано на раса, религия, националност, политическо убеждение, социална група, или същият да е бил подложен на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко отношение, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота му или личността му като цивилно лице поради бежанска ситуация, международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допускане на молителя в С. са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на С., включително и за дейност, извършвана в С. от съществено значение при извършване на преценка налице ли е промяна в личното положение на жалбоподателя. Осъществено спрямо молителя преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 2 от ЗЗД, което е нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на личността, своето естество и повторимост. В процесния случай оспорващият е вписал в молбата си единствено, че неговото лично положение по произход се характеризира с безогледно насилие и има опасност за живота му. Изявлението, обаче, че неговото лично положение в С. е общо и не е от съществено значение за личното му положение. Липсата на стабилност и яснота за естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, не е установено настъпването им пряко ще рефлектира върху него. Не са представени доказателства, че завръщането му ще бъде лишено от свобода. Не са представени и доказателства, че при завръщането си в С. ще бъде изложен на риск от тежки преследвания. Твърденията на молителя за обстановката в С., от друга страна, са общи и бланкетни и не се подкрепят от доказателства. Представената към 03.07.2025 г. справка, изготвена от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, органа

държавата на произход на търсещия международна закрила са налице безспорни данни, че в страната са осигури приемливо ниво на сигурност за населението. Съществува възможност за установяване на такова ниво за гражданин, като същевременно би могъл да се ползва спокойно от закрилата на официалните власти. Въпреки че положението е нестабилно и напрегнато, са започнали процеси на стабилизиране на обстановката и функциите на посочените обстоятелства е установено, че не са налице данни в С. да съществува реален риск сирийски граждани да са изложени на опасност от тежки посегателства, като може спокойно а пътува и да получи достъп до тази част на държавата, която се установи там.

По делото е представена и актуална справка към 13.10.2025 г. относно общественото-политическото положение в С. 26 септември - 3 октомври 2025 г. 54 837 души са се завърнали в С., с което общият брой на завърнали сирийци достига 1 082 724 души. Основните провинции, в които е планирано завръщане на завърналите се бежанци, са Идлиб и Провинция Д. (Rural Damascus) (12%). Завръщането на вътрешно разселените лица също продължава, като са завърнали се вътрешно разселени лица, 7 000 от които от места за настаняване на вътрешно разселени лица. За последните разселени лица от декември 2024 г. насам е 1 870 049 души, 987 899 от които са напуснали места за настаняване и Североизточна С.. ВКБООН продължава да подкрепя завръщането на сирийските бежанци в техните райони с транспортна подкрепа, хуманитарни помощи, психосоциална помощ и правна помощ. ВКБООН и партньорите след завръщането чрез мониторинг и посещения по домовете, както и насочване на нуждаещите се към настаняване от ВКБООН центрове в районите на завръщане. Посочва се, че до 3 612 домакинства получават финансова помощ, предоставена на бежанските семейства, за осигуряване на непосредствените приоритетни потребности. За последните домакинства досега са получили тази помощ. За първи път от 14 години насам С. отново легално и безопасно възстановяването на повредени жилища в районите на завръщане. Съгласно справките на 3 септември 2025 г. С. обявява, че вече е отменило няколко милиона забрани за пътуване срещу сирийски граждани, регистрирани в С. Съдът намира, че от представените и приети като доказателства по делото Справки, изготвени от Дирекцията за установява наличие на въоръжен конфликт в С., достигащ граници, представляващи заплаха за живота и здравеопазването на някои части на страната положението е несигурно, налице са сблъсъци в определени области, те са спорадични, въоръжен конфликт. От изложеното в справките се установява, че има данни за инциденти във връзка със сирийците в тази държава е безогледно и повсеместно на цялата територията на страната, респективно достигнало такова ниво, потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или регион, поради самият си статус се излага на реална опасност да претърпи тежки заплахи срещу живота или личността си. На база на данните С. споделят общите твърдения на молителя за влошено като цяло положение след промените в С., а именно липсата на доказателства, които да опровергават по съдържание информацията в изготвените справки, които се изготвят и които включват обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за политическото положение на човека, както и за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и т.н. Справки са цитирани независими източници на информация. Следва да се отчете и фактът, че самият жалбоподател, който да са представлявали непосредствената заплаха за живота и сигурността му в С.. При липсата на доказателствата, поради които подателят ѝ се страхува за живота си, ако се върне в държавата си на произход, общото твърдение за влошаване на положението му в С. не се установява.

Настоящият състав следва да отбележи, че процедурата по последващи молби съгласно Закона за убежището е силата на пресъдено нещо на предходни съдебни решения, установяващи, че жалбоподателят не е легално в международна закрила в Република България. ЗУБ предоставя на чужденеца субективно право да подава молба за убежище според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или обстоятелствата, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В случая това не е сторено.

От изложеното се установява, че в своята последваща молба за международна закрила К. А. М. не се посочва значение за личното му положение или относно страната му на произход. Изложените в последващата молба данни от съществено значение за положението на жалбоподателя и за общото положение в С.. Събраните данни от производството по последващата молба, преценени спрямо тези, събрани в производството по първоначалната молба, на наличие на нови обстоятелства, които да рефлектират съществено върху индивидуалното положение на молителя.

в обстановката в страната му по произход до степен, че те да доведат до предоставяне на международна закрила. След оценка на всички обстоятелства по индивидуалното положение на търсещия закрила и държавата молба е определил подадената от този кандидат молба за недопустима. Оспореното решение не противоречи на целта на закона, не е засегнато от порок, налагащ неговата отмяна и следва да бъде потвърдено.

С оглед изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София- град, Първо отделение

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. А. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 70-ОК/ 27.08.2025 г., издадено от Агенцията за бежанците при Министерския съвет, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ последвано от чл. 11.08.2025 г. на ДАБ при МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е окончателно не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 85, ал. 3 ЗУБ.